

Spm. nr. S 381

5) Til statsministeren af:

Naser Khader (RV):

»Er det udtryk for regeringens politik, at statsministeren ved besøget i Israel og Palæstina i uge 11 alene debatterer de emner med Israel, hvormed der er enighed mellem Danmark og Israel, men debatten med palæstinenserne omhandler uenigheder, og ifald regeringen seriøst mener, at bosættelserne på palæstinensisk territorium udgør en hindring for fredsprocessen, burde statsministeren så ikke bringe dette spørgsmål op med den israelske regering?«

Skriftlig begrundelse

Ved statsministerens rundrejse i Mellemøsten i uge 11 refereres det i Berlingske Tidende den 17. marts 2005 side 12, at statsministeren havde valgt ikke at bringe spørgsmålet om bosættelser og sikkerhedsmuren op under mødet med premierminister Ariel Sharon, på trods af at statsministeren angiver i nævnte artikel, at disse spørgsmål er afgørende for en varig fred mellem Israel og Palæstina. I samme artikel angives det, at statsministeren fremhæver palæstinenserens ansvar for at hindre terrorisme mod Israel som forudsætning for fred. Det kan se ud, som om statsministeren alene vil kritisere palæstinenserne for manglende evne eller vilje til at stoppe terrorisme, mens israelernes ansvar for bosættelser og opbygning af en sikkerhedsmur på palæstinensisk territorium forties, når statsministeren møder den israelske regering. Ifald statsministeren reelt var af den holdning, at bosættelser og opbygning af mur på palæstinensisk territorium udgør en forhindring for fred, synes det netop afholdte møde med Ariel Sharon som en oplagt lejlighed til at fremføre dette argument.

Naser Khader (RV):

Jeg vil gerne starte med at rose regeringens fokus på Mellemøsten og også rose Det Arabiske Initiativ. Jeg mener, at det omfatter et stort potentiale for demokratiopbygning i Mellemøsten.

Baggrunden for mit spørgsmål i dag er statsministerens besøg i Mellemøsten i uge 11. Under besøget fik man det indtryk i pressen, at statsministeren debatterede det, man var enig med israelerne om, og undlod at debattere det, man var uenig med israelerne om, bl.a. bosættelserne og sikkerhedsmuren. Og statsministeren fokuserede

de jo meget på det, man var uenig med palæstinenserne om.

Er det udtryk for regeringens politik?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er ikke nogen retvisende beskrivelse af regeringens politik, for jeg vil gerne understrege, at regeringens linje er meget afbalanceret i forhold til så vel Israel som palæstinenserne.

Jeg vil gerne slå fast, hvad målet er: Det er en tostatsløsning med en selvstændig, levedygtig og demokratisk palæstinensisk stat, der lever side om side med Israel i fred og harmoni. Det er målet, og for at nå frem til det mål skal vi følge det, der hedder Køreplanen for fred. Det er et vigtigt element i den køreplan, at også Israel bidrager til at sikre, at en palæstinensisk stat netop kan være levedygtig, og derfor kan Israel ikke i overensstemmelse med køreplanen foretage sig handlinger, der underminerer grundlaget for en selvstændig og levedygtig palæstinensisk stat.

Kl. 13.45

Jeg har over for alle parter, da jeg besøgte dem, gjort det klart, at det danske udgangspunkt, ligesom EU's og kvartettens udgangspunkt, er køreplanen for fred og hermed også en israelsk forpligtelse til at hjælpe til, at den palæstinensiske stat kan blive levedygtig.

Naser Khader (RV):

En tostatsløsning kræver jord, det er klart, og en tostatsløsning forudsætter, at de bosættelser og sikkerhedsmuren bliver fjernet.

Det, der undrer mig, er den der ulighed, der var. Statsministeren roste Sharon til skyerne og roste ham for hans politiske mod, og statsministeren gik længere end USA's udenrigsminister i forhold til palæstinenserne, hvad angår bekæmpelsen af terror. For vi er alle enige om, at terror skal bekæmpes. Men USA's udenrigsminister viste en vis forståelse for, at den palæstinensiske ledelse ikke har magtmidler til helt at fjerne terroren. Så jeg synes, at statsministeren gik for langt der.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Naser Khader, at jeg roste begge parter. Det er rigtigt, at jeg roste Sharon og den israelske regering for tilbagestrækningsplanen, fordi jeg mener, at det er et rigtigt israelsk skridt at trække sig ud af Gaza og trække sig væk fra dele af Vestbredden. Jeg synes, det er et vigtigt skridt fremad.